

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

DAGNY

TIDNING FÖR
SVENSKA
KVINNORÖRELSEN

UTGIFVEN GENOM FREDRIKA-BREMER-FÖRBUNDET AF FÖRENINGEN DAGNY

N:r 42.

Stockholm den 11 November 1909.

2:a årg.

Prenumerationspris: 1/4 år . . . kr. 4: 50 1/2 år . . . kr. 2: 50 3/4 " " " 3: 50 1/4 " " " 1: 25 Lösnummer 10 öre. Prenumeration sker såväl i landsorten som i Stockholm å närmaste postanstalt eller bokhandel.	Redaktion: Mästersamuelsgatan 51, en tr. Telefoner: Allm. 63 53. Riks- 122 85. Utgifningstid hvarje torsdag.	Redaktör o. ansvarig utgivare: ELLEN KLEMAN. Mottagningstid: Kl. 11—12. Sthlm 1909. F. Englund's Boktr.	Expedition och Annonsskontor: Mästersamuelsgatan 51, en tr. Post- och telegrafadress: DAGNY, Stockholm.	Annonnspris: 15 öre per mm. Enkel spaltbredd 50 mm. Marginallansons under texten 15 mm:s höjd per gång 10:— Rabatt: 5 ggr 5 %, 10 ggr 10 % 20 ggr 20 %, 50 ggr 25 %. Annonns bör vara inlämnad senast måndag f. m.
---	--	--	---	---

Principer och konsekvenser på samhällsmoralens område.

Det upprörande polisöfvergrepp, som nyligen i Stockholm föröfvats mot en ung oförvitlig kvinna, hvilken misstänkt för ett dåligt lif anhållits på öppen gata och nedförts till ett polisvaktkontor, där hon underkastats en ovärdig behandling, har med rätta uppfyllt alla sinnen med harm och ovilja. Man harmas öfver polisens tilltag, men man glömmar att på samma gång fälla förkastelsesdomen öfver de principer, hvilkas konsekvenser äro sådana, att dylika »polismisstag» kunna möjliggöras.

De principer på samhällsmoralens område, hvilka söka göra gällande, att en synd eller last, som man ej har håg och styrka att afstå från, kan bedrifvas, blott man på lämpligt sätt vet att skydda sig mot dess följder, har till sina konsekvenser ledt till det rättsvidriga system, som man brukar kalla reglementeringen af prostitutionen, och till den institution, som kallas sedlighetspolisen. Det är hos detta system, och ej enbart hos polisen, som skulden till det skedda är att söka. Detta har äfven påpekats i Svenska Dagbladet af en insändare, direktör Otto Westerberg, som tillika uttrycker en förmodan att reglementeringen, »en af de svartaste fläckarna på vår civilisation», snart torde komma att afskaffas.

Då direktör Westerberg som bekant är ledamot i den kungl. reglementeringskommittén, torde hans

uttalande i detta stycke kunna tillmätas den största betydelse. Reglementeringssystemet, som hvarken från kristendomens eller moralens ståndpunkt låter sig försvaras, är dödsdömdt. Och väl må en bestämd protest mot detsamma höjas af såväl män som kvinnor, och tillika en protest mot den »förbättrade», humaniserade form af systemet, som under benämningen nyreglementarism fått insteg i åtskilliga länder. Det är på tid att vi lugnt och bestämdt säga ifrån, att vi under ingen form, hvarken den gamla eller den moderniserade, ämna tåla ett system, som är ovärdigt ett civiliseradt, ett s. k. kristet samhälle.

»Men om reglementeringen tages bort», säger man, »hvad vilja ni sätta i stället?»

Ja, hvad vi önska, det är, för att tala med en känd auktoritet på detta område, »ordning i stället för den nuvarande oordningen, rättvisa i orättvisans ställe, fri och frivillig sjukvård i tvångssjukvårdens ställe». Eller för att tala med egna ord: vi önska att en större och vidsträcktare upplysning om sedelöshetens fruktansvärda följsjukdomar må kostnadsfritt i form af föredrag och broschyrer spridas bland manlig och kvinnlig ungdom samt att kvinnor, som ådragit sig sådana sjukdomar, må erhålla tvångsfri och kostnadsfri sjukvård utan att behöfva anlita myndigheterna och därigenom blifva brännmärkta.

Promenaddräcker och Kappor

Vår stora mellangren rekommenderas.

Elegant smak! Solidt arbete! Förmånliga priser!

GUSTAF HOLMBLOMS KAPPAFFÄR, NORMMALMSTORG

G. Holmblooms

Vi önska vidare, att sådana föreskrifter måtte uppställas och framförallt tillämpas, att män, som i osedligt syfte antasta kvinnor, och kvinnor, som i liknande syfte antasta män, befordras till straff, och än vidare, att lösdrifvarlagen på det strängaste får sin tillämpning — inom prostitutionen finnes en mängd män och kvinnor, som äro dagdrifvare och som måste tvingas att arbeta — och slutligen önska vi, att alla som ockra på kvinnans last och förnedring efterspanas och straffas samt att offentligt understöd lämnas de räddningsanstalter, som bildats till de prostituerade kvinnornas upprättande.

Detta allt är ju endast moraliska medel, säger man. Ja väl, men det är dock först och sist dessa, som äro de effektivaste.

Vi böra visserligen akta oss för att förvandla reglementeringens upphäfvande till ett universalmedel mot all slags samfundsoседlighet. Och ej böra vi bli modfällda om vid en systemförändring inga underverk komma att ske. Helt visst komma, om reglementeringen upphäfdes, en mängd rykten af tendentiös beskaffenhet rörande sjukdomarnas ökning och oordningen på våra gator att uppstå — för att bringa det nya i misskredit. Men snart skulle man nog lära sig att skilja mellan sensationsrykten och de svårigheter, som alltid följa med en förändring af dylikt slag och som med god vilja nog borde kunna hjälpas.

Från »den undre världen» når alltemellanåt ett hjärtskärande rop, en bön om hjälp fram till oss lyckligt lottade samhällsmedlemmar. Ack att det ropet finge tränga in i många, många hjärtan och där väcka genklang, att den ligkiltighet, som kommit oss att så länge med lugn fördra en fruktansvärd social orättvisa, nu vore för alltid försvunnen! Må kvinnans röst höja sig mot detta orättfärdighetens system, och må den rösten bidra till den allmänna opinionens väckande!

Ty se, där den allmänna opinionen reser sig mot ett missbruk, där måste det ändå alltid — hvilka intressen som än stå på spel — sluta med rättfärdighetens och rättvisans seger.

CLARA WAHLSTRÖM.

Norges första kvinnliga stortingsmannasuppleant.

Fröken Anna Rogstad har inom Gamle Akers krets, Kristiania, valts såsom suppleant för stortingsrepresentanten i samma krets, generalkrigskommissarie Bratlie. Skulle hr Bratlie blifva förhindrad att utöfva sitt representantskap, inträder således fröken Rogstad såsom den första kvinnan i Norges storting. Fröken R. är född 1854, blef folkskolelärarinna 1873 i Trondhjem och är nu lärarinna vid Grünerlökkens skola. Anna Rogstad är äfven ordförande i Kristiania lärar-

inneförening samt lärarinnornas representant i skolstyrelsen.

Kvinnorösträtten på Nya Zeeland.

Något af det mest anmärkningsvärda vid det Internationella Kvinnoförbundets kongress i Toronto var Nya Zeelands förenade kvinnoförbunds utträdesförklaring — särskildt anmärkningsvärd på grund af sin orsak, nämligen att Nya Zeelands kvinnor i vidaste utsträckning ernått hvad de eftersträfvat: full likställighet med mannen på alla områden, och att de därför ansågo sig nu bättre kunna tjäna sitt folk i samorganisation med männen än i ett särskildt kvinnoförbund.

Hvad denna likställighet verkat, hvad Nya Zeelands kvinnor tack vare sina politiska rättigheter tillvunnit ej endast sitt kön utan hela sitt folk af moraliskt, pedagogiskt, ekonomiskt och kulturellt värde, därom förtäljer K. A. Sheppards broschyr Kvinnorösträtten på Nya Zeeland, spridd hos oss genom L. K. P. R., som föranstallat öfversättning och utgifning af densamma. I Tyskland har nu äfven »Der deutsche Verbund für Frauenstimmrecht» nyligen utgivit den lilla broschyren i öfversättning af Marie Schloss, Karlsruhe. Den tyska tidningen »Zeitschrift für Frauenstimmrecht» har i anledning häraf ett omnämnande af förhållandena på Nya Zeeland, där samtidigt jämförelser med Tyskland uppdragas, hvilka äro intressanta nog. Vi återgifva här delvis artikeln.

Sheppards broschyr, säger tidningen, lär oss, att så länge männen voro i besittning af all politisk makt på Nya Zeeland, gjordes där precis samma invändningar mot den kvinnliga rösträtten, som eljes öfverallt i världen. Det så gärna använda påståendet, att kvinnorna själfva ej önskade rösträtt och, om de ägde den, ej skulle begagna sig därpå, vederlägger förf. emellertid genom enkla och odisputabla sifferfakta. Första året af kvinnornas deltagande i valen, 1893, fanns det på Nya Zeeland 193,536 röstberättigade väljare, af hvilka 129,792 utöfvade sin rösträtt; listorna upptogo 109,461 kvinnor, och af dessa lade 99,290 sin röstsedel i valurnan. Detta utgör 85 % af kvinnorna, under det att man dittills ansett deltagandet i valen lifligt, då 60 % af de valberättigade männen gjorde bruk af sin rättighet. Numera kan man emellertid göra den iakttagelsen, att ej endast antalet röstande kvinnor stiger från det ena valet till det andra utan äfven att männen från den stund kvinnorna vunno politisk likställighet visat större intresse och lifligare deltagande. Sista valet, 1905, visar följande siffror: af 269,597 män valde 221,611, af 212,876 kvinnor 175,046.

Den så ifrigt förfäktade uppfattningen, att kvinnorna försumma hem, man och barn, om de hvart tredje år lägga sin röstsedel i valurnan, är så löjlig, att man ej behöver söka vederlägga den. Men det lönar sig i stället att hänvisa till ett visst ställe i broschyren, där det talas om den kvinnliga rösträttens moraliska inverkan på barnen.

Sheppard säger: "Har det ej stor betydelse, när en uppväxande yngling ej längre kan räkna sin mor till dem som måste hållas inom ett strängt begränsadt område utan i stället betraktar henne som en mänskligt väsende, beklädt med den värdighet af rätt och makt, hvaråt han själf hoppas få glädja sig inom några år?". Och regeringspresidenten G. W. Russel går ännu längre, då han säger: "Hvilken inverkan skall icke den kvinnliga rösträtten utöfva på Nya Zeelands framtidsfolk, då ärftliga inflytanden komma att spela in? Vi skola framalstra ett stolt släkte af statsmän, när den tid kommit, då den politiska traditionen hos båda föräldrarna går i arf till och framträder hos deras efterkommande".

Kvinnornas förmodade starka afhängighet af kyrkan gjordes på sin tid gällande i Nya Zeeland, men bevisligt är att nu, då kvinnorna sedan sexton år tillbaka utöfva sin rösträtt, har barnens offentliga uppfostran ännu en fullständigt fri, af kyrkligt inflytande ej hämmad karaktär; en mängd viktiga uppfostrings- och bildningsreformer ha emellertid uppnåtts, tack vare kvinnorna, och de ökade utgifterna härför motvägas af ökade inkomster. Nationalförmögenheten har efter införandet af den kvinnliga rösträtten årligen vuxit, emedan produktionsförmågan nästan fördubblats. Därigenom äro kreditförhållandena förträffliga, och med hjälp af det ernådda öfverskottet har i sin ordning en följd sociala förbättringar kunnat vidtagas, såsom t. ex. ett mera vidsträckt skydd för barn födda inom eller utom äktenskap, arbeterskeskydd, fängelsereformer och ålderdomsförsörjning.

Den ofvan omnämnde G. W. Russel sammanfattar skillnaden mellan Nya Zeelands forna och nuvarande politik i följande sats: "Före kvinnorösträtten hade våra politici finanserna till sin ledstjärna. Alla lagförslag betraktades nästan alltid från standpunkten: 1. Hur mycket kostar det? och 2. Hvilken verkan skall det ha, sedt från kommersiell synpunkt? Kvinnorna räkna icke med penningen utan med hem och familj, och för att vinna deras sympati och deras röster måste herrar politici se på de offentliga angelägenheterna på deras sätt. Så snart de gjorde så, insågo de, att idealet ej blott är penningen utan att det eftersträfvansvärda är gynnsammare existensvillkor och lyckligt hemlif. Den synbara följderna af denna omkastning i uppfattningen ligger i följande åtgärder: rusdryckslagarna under folkets direkta kontroll, en snabb utveckling af ålderdomsförsäkringen och uppfostringsväsendet. Vid dessa frågors ordnande ha kvinnornas röster varit de afgörande.

Rusdrycksbestämmelserna inverka naturligtvis i hög grad på sedligheten, på äktenskapsförhållandena, på folkets sparsamhet och duglighet. Ett måttligt folk är alltid mest produktivitetens fördubblande och nationalförmögenhetens tillväxt, så få orsakerna härtill säkerligen sökas i rusdryckslagarna.

Politici med sådant inflytande och sådan betydelse som premierministern Sir John Ward, generalprokuratorn John George Findley, landtbruksministern Mc Nab, kultusministern George Fould, seniorn i Andra kammaren Sir William Inkes Steward samt utgifvarne af särdeles fram-

stående tidningar i de mest olika partifärger medgifva rent ut, att på Nya Zeeland en lagstiftning af social natur möjliggjorts först genom den kvinnliga rösträtten, att etiska, sedliga och pedagogiska reformer endast i så hög grad kunnat uppnås genom kvinnornas politiska medverkan.

Så långt anförandena i den tyska tidningen angående den kvinnliga rösträttens verkningar på Nya Zeeland. Artikelförfattaren öfvergår därpå till ett bemötande af den invändningen, att förhållandena på Nya Zeeland vore så särartade, att man därifrån icke kunde föra i bevis samma lämplighet af kvinnorösträttens införande i andra länder. Förf. talar då närmast om förhållandena i Tyskland och frågar, om icke kvinnorna där skulle kunna på samma områden göra ett fördelaktigt inflytande gällande.

Pågår icke i Tyskland, frågar han, en rörelse till förmån för det lokala vetot, en idé, som aldrig kommer att låta realisera sig utan kvinnornas medbestämmanderätt? Skulle vi icke behöfva vidsträcktare moders-, spädbarns- och barnaskydd? Behöfva vi ej just detta särdeles tränande för att motverka den oerhördt stora dödligheten bland de späda barnen? Skulle ej den kvinnliga skol- och yrkesutbildningen få ett helt annat utseende, om kvinnor vore berättigade att bestämma om skolkurser, obligatoriska fortsättningsskolor, kompetensbetyg och laglig minimilön? Och äro väl de sedliga förhållandena sådana, att de alls ej behöfva förbättras? Ha vi idealiska bostads- och hälsoförhållanden? Har ålderdoms- och invalidförsäkringen (Tysklands stolthet) en sådan utsträckning, att den ej kunde ytterligare utvidgas?

Och finanserna? Vi ha sannerligen ingen rätt att yfvas öfver våra finanser. Desto mera förvånansvärdt är det därför, att man inför uppenbar finansiell tillbakagång vis-a-vis kvinnornas rösträttsfordringar uppställer den förmodan, att kvinnorna ej förstå sig på finanser, och med häpnadsväckande kallblodighet utjämnar man delvis finansiella missgrepp på så sätt, att man afvältrar följderna på kvinnorna, i det man begagnar sig af deras politiska vankraft till att belägga nödvändiga lifsmedel o. d. med tull.

Artikelförfattaren slutar med följande citat ur den ofvan nämnda broschyren: "Nya Zeeländerna kunna ej förstå, hvarför man i andra länder så länge uppskjuter en så enkel sak. Oss förefaller det naturligt, att kvinnorna skola ha samma rättighet att välja som männen", och han uttalar som sin åsikt, att det icke talar mycket för värdet af de tyska politikernas insikter, att de ännu anse det kvinnliga rösträttskrafvet som något oerhördt och obefogadt. Tyvärr kunna vi konstatera, att det är de tyska politikernas och ej Nya Zeeländernas uppfattning, som är den mera allmänt utbredda.

Sprid Dagny!

Ett hjärtas rop.

Det finns böcker, som så ovedersägligt bära vittne om att vara framsprungna ur en människosjäl innersta djup, att man, när man en gång läst dem, nästan pinas af tanken på att de med många hundra andra skola trängas på bokhandlarnes diskar, tummas af likgiltiga fingrar och genomögnas af nyfikna blickar. Deras innehåll är af den art, att man helst skulle önska det trycksvärtan inte behöfde förmedla vägen från författarens till läsarens hjärta. Men trots alla de yttre procedurer en bok måste genomgå för att från tankens verkstad hinna ut till »de tusen hemmen», händer det ändå ofta, att orden nå oss så omedelbart, så pulserande af lifvets egen kraft, som om de talats till oss ensamma; de vädja till vårt hjärta och samvete, de nödga oss att försöka taga parti för eller emot, alldeles som om en nära vän gifvit oss ett stort förtroende och väntar på vårt omdöme. En sådan bok är det anonyma arbetet »Ett hjärtas rop», som nyss utkommit i bokhandeln.

Ämnet rör sig om ett af de hemskaste samhällsproblem, som öfver hufvud möter oss: det tunga ansvar som drabbar dem, hvilka utsätta maka och barn för att dela en olycka, som borde burits ensam. Det är emellertid inte från den felande själf, som hjärteropet möter oss, utan från en mor, som med kärlekens solidaritet helt går in under skulden och ansvaret. Denna mor har lefvat mer än trettio lyckliga år, under hvilka den ende sonen varit hennes allt. En tillfällighet kommer henne att ana, att denne son, som hon tror om allt godt och som aldrig gjort henne annat än glädje, bär på en hemlighet. Ett par dagar därefter försöker sonen begå själfmord, och ett bref, adresserat till modern, upplyser henne om, att han inte längre tycker sig kunna lefva, sedan han fått visshet om att den sjukdom han bär på kommer att göra hans återstående lif till en plåga för honom själf och en fara för andra. Emellertid dör han inte af den dosis morfin han tagit in utan tillfrisknar igen, reser till en utländsk hälsoort, där han får godt hopp för framtiden, kommer åter med nytt lefnadsmod och — glömmer till en viss grad.

Men den som icke glömmer är modern. Då hon satt vid sin sons bädd efter själfmordsförsöket, kände hon hur »hennes hjärta vidgades så att det nya lidandet fick plats att träda in». Men på samma gång växer hennes kärlek till den felande och af straffet hårdt drabbade och når en höjd som aldrig förr. Den korta glädjen vid hans återkomst från utlandet är endast en oas i den sorgens öken, till hvilken hennes återstående lif förvandlats. Max inleder en förbindelse med en ung tjänsteflicka. Under hans vistelse utomlands dör flickan på ett

sjukhus och äfven det barn hon gifvit lifvet följer henne snart i grafven. En läkares ord upplyser Max' moder om orsaken till bådads död, men hon besluter att låta denna hemlighet följa sig i grafven, ty om hon uppenbarade den för sin son, vet hon, att han ej skulle kunna bära sin olycka utan ånyo skulle vilja taga sitt lif. Hon kan inte mörda sitt barn, och därför stänger hon den hemska vissheten inom sig, fastän hennes samvete oupphörligt hviskar: »Skulden har den, som tiger».

Än svårare blir konflikten mellan plikt och hjärta, när Max fattar kärlek till en ung flicka, hvars föräldrar äro vänner i familjen. Modern försöker på allt upptänkligt sätt hindra denna förbindelse, men de ungas kärlek öfvervinner alla hinder. Förlofningen eklateras, och moderns förtviflan växer med hvarje dag. Modet har svikit henne, då hon försökt säga sanningen till kontrahenterna. Nu ser hon sig ingen annan utväg än att genom ett anonymt bref delgifva fästmöns far en del af sanningen, d. v. s. jämt så mycket som Max själf vet. Brevet lämnas på Max begäran i flickans egna händer, men, okunnig om lifvet och blind i sin kärlek som hon är, tänker hon ej ett ögonblick på att öfverge den hon älskar. Enda följden af alltsammans är Max' gränslösa smärta och förbittring, när han sedan upptäcker hvem som är brefskrifverskan. Ännu när den unga bruden står hos henne i sin hvita dräkt, gör modern en förtviflad ansträngning att säga henne hela sanningen för att ej bli ansvarig för det öde, som kan komma att drabba äfven ett kommande släkte, men det går som förut: orden blir aldrig sagda. Hon möter de ungas lycka och den blifvande moderns glada förhoppningar med samma djupa samvetsångest; och hennes enda tröst är den säkra förkänslan, att lidande tårt så mycket på hennes egen lifskraft, att hon skall få gå bort, innan hennes farhågor gått i fullbordan.

Boken gör allt igenom intryck af något upplefvadt eller åtminstone djupt känt. Den är, som titeln antyder, ett hjärterop, en ångestfull fråga, som går ända in i läsarens själ. »Bär jag ansvaret, kunde jag ha handlat annorlunda?» frågar den. Och hvem vågar döma denna mor för att hon lät »sitt samvete vara sitt hjärta», för att hon handlade fullt mänskligt, om än kanske ej fullt rätt? Det har ju funnits kvinnor i stånd till att liksom modern i berättelsen »En Korsgang» — jag vill minnas skrifven af Christian Elster — öfverlämna sina käraste åt rättvisan, emedan de känt, att just i straffet låg den felandes räddning, spartanska mödrar, som hellre sett sina söner på skölden än utan den med fläckad ära, men en sådan själsstorhet är mer än hvad den ena människan kan begära af den andra. Den som burit en annans börda så som modern i »Ett hjärtas rop»

undandrar sig vår dom. Men ansvaret ligger på annat håll. Det ligger hos den, som ej gör allt för att förvissa sig om, huruvida han har rätt att binda en annans öde vid sitt, — hade Max här *velat* veta, hade han lätt skaffat sig visshet om det första barnets och dess mors dödsorsak — och det ligger måhända i den lagstiftning, som intet gör för att hindra att oskyldiga varelser uppoffras för andras skull. Äfven här kan straffet komma att drabba mycket ojämnt, och många enskilda fall kunna vara värda all vår medkänsla, men frågan är, om det inte är bättre att individen lider än samhället. Det är denna fråga, som denna gripande bok bör ställa till oss

F. E.

Kvinnan i den offentliga arbetsförmedlingens tjänst.

Till Redaktionen af Dagny!

Med anledning af Elsa Alkmans artikel i N:o 40 af Dagny, ber jag om plats för följande:

Den invändning Elsa Alkman gör angående hvilken som är att räkna såsom den första kvinnliga föreståndaren för ett arbetsförmedlingskontor var att vänta, ty jag kände mycket väl den skillnad, som kan anses finnas mellan fröken Olga Hallbergs och fröken E. Lindquists befattningar, men det är ju ej fråga om kontorens storlek, utan om *principen*, att en kvinna erhållit befattning att *förestå* ett kontor, där såväl manlig som kvinnlig arbetsförmedling förekommer. Skillnaden skulle vara, anser Elsa Alkman, att Eslöfskontoret har egen styrelse och sorterar direkt under K. kommerskollegium. Det är sant, att kontoret i Ringarum sorterar under länshufvudkontoret i Östergötland och dit insänder rapporter m. m., men föreståndaren sköter likväl kontoret på egen hand. För öfrigt — arbetsförmedlingen i Malmö är ej *hufvudkontor* för öfriga anstalter i Malmöhus län, men väl *centralanstalt* för länet.

Ännu en gång vill jag påpeka: jag har icke tänkt på befattningarnas olika storlek utan på principen, att kvinnor kunnat få föreståndareplatser vid arbetsförmedlingskontor.

I mitt förra meddelande förbisåg jag, att äfven vid arbetsförmedlingen i Gäfle (och möjligen i Luleå) finnes kvinnlig assistent, nämligen fröken Hanna Norelius.

Högaktningfullt
Alb. Bergström.

Utlandet.

Kvinnlig borgmästare i Köpenhamn.

Sis'a numret af den danska tidningen "Kvinden og samfundet" meddelar, att borgmästareämbetet för 3:dje

afdelningen — fattigvården — i Köpenhamn i dessa dagar anslagits till ansökan ledig. Tidningen framhåller, att intet hinder möter för kvinna att söka detta ämbete, samt påpekar, att ledningen af kommunens fattigvård just vore särdeles lämplig att handhafvas af en kvinna.

Ansökningstiden har, när detta skrives, antagligen redan utgått. Det är att antaga, att bland Köpenhamns kvinnor finnes mera än en med fattigvårdens angelägenheter förtrogen, kompetent och duglig person, som anmält sig till borgmästareplatsen på 3:dje afdelningen. Som bekant ha de danska kvinnorna redan säte inom en gren af stadsstyrelsen, såsom stadsfullmäktige; i magistraten äro de däremot ännu orepresenterade. Särskildt kvalificerad som kvinnan gifvetvis är för fattigvårdsarbetet, vore det ju mycket lämpligt, att hon inträdde som medlem af magistraten med sin verksamhet förlagd till detta område.

Presidenten Fallières och feminismen.

Då franska undervisningsligan (la ligue l'enseignement) nyligen invigde sin nya ståtliga byggnad i Paris, höll presidenten Fallières ett tal, hvaruti han uttryckte sin varma sympati för kvinnosaken. Han yttrade därvid:

"Det tillkommer icke republikens president, konstitutionens väktare, att uttala en personlig mening i vissa frågor, men i skolen säkert tillåta mig att uttrycka en önskan, och det af fullaste hjärta: nämligen att få se likställighet mellan de båda könen förfäktas och förverkligas. Jag tillhör dem, som anse att kvinnorna böra vara likställda med männen i samhällslifvet. Som lagarna ännu icke infört denna likställighet, önskar jag, att män och kvinnor måtte erhålla lika rättigheter."

Och presidenten tillade, vändande sig till de många närvarande lärarinnorna, en särskild önskan, att olikheten i afseende på lärares och lärarinnors löner måtte försvinna.

Jus Suffragii i ny upplaga. Internationella rösträttsalliansens officiella tidningsorgan, Jus Suffragii, har i höst påbörjat sin fjärde årgång och samtidigt därmed har en förändring med tidningens utgifning vidtagits. Jus Suffragii, hvilken som bekant utgifves af fröken Martina Kramers i Rotterdam i en engelsk upplaga, kommer från och med i höst ut äfven på franska. Man har tänkt sig att tidningen, naturligt nog, härigenom skulle få en betydligt större spridning, särskildt i de romanska länderna, där engelska språket icke alltid är bekant.

Jus Suffragii innehåller alla större underrättelser af intresse angående rösträttsrörelsen, och genom att direkta officiella rapporter inflyta från de olika länderna är tidningen i stånd att gifva sina läsare en tillförlitlig öfversikt af hela det kvinnliga rösträttsarbetet. Genom sin litteraturförteckning förmedlar den kunskapen om arbeten och broschyrer angående rösträttsrörelsen, hvilka utkommit på olika språk.

Förutvarande prenumeranter af Jus Suffragii, hvilka nu skulle föredraga den franska upplagan, ha endast att återsända sitt tidningsexemplar till Jus Suffragii's redaktion, 92 Kruiskade, Rotterdam, med ordet "change" skrivet å detsamma. Tidningen sändes då därefter i stället på franska.

DRICK CIDRIL! AKTIEBOLAGET CIDRIL
— I GEFLE —
Bästa alkoholfria äppledryck. — Absolut ren naturprodukt. Telegramadr. "CIDRIL". Tel. 1899, 1898

De kvinnliga advokaterna i Paris.

I Palais de Justices väldiga komplex går allmänheten in och ut öfver den stenlagda gården, uppför den breda trappan, genom de dystra, halfskumma stengallerierna. Där rör sig en massa människor af de mest olika typer. Herrn med Hederslegionens röda rosett och den eleganta damen, arbetarhustrun med sitt barn på armen, trashanken, som kommit in för att värma sig en stund och hvila på en bänk vid väggen, turister med Bædeker och nyfikna — det är ett stycke af gatan.

M:lle JEANNE CHAUVIN,
Juris doktor.

Och i denna hop blanda sig advokaterna i sina dräkter af medeltida student, långa svarta kappor, hvita nervikta kragar, svarta baretter. De äro legio, somliga tjugo års pojkar — ty man blir advokat här på tre års studier efter studentexamen — andra gråhårsmän, men uniformen ger dem alla ett gemensamt drag, man tycker sig se ämbetsmannens trygghet och själförtroende hos dem alla.

Det är komediförfattarnas fel, att det är så svårt att ta en fransk advokat på fullt allvar. Från Molière till Courteline, den oförbätterlige, som af sina beundrare kallas den nye Molière, ha rättvisans vårdare varit föremål för en blodig satir.

De kvinnliga advokaterna — ty det finns åtta stycken kvinnor inskrifna som advokater vid rätten — synas icke mycket till i Palais de Justice. Det är egentligen inte mer än två af dem, som komma dit regelbundet — *qui font du Palais*, som yrkestermen lyder, och allmänhetens och deras kamraters känslor för dem ha ännu inte hunnit kristallisera sig till litteratur. De ha inte haft rätt att föra talan mer än åtta år, och hvad är åtta år, när det gäller en urgammal institution. Och de ha inte fått sin rättighet utan kamp.

År 1892 försvarade en ung studentska inför juridiska fakulteten i Paris en afhandling med titeln: De för kvinnorna tillgängliga yrkena. Denna afhandling med sin skenbart oskyldiga titel var i själfva verket en stridsskrift, ty i den förfäktade mademoiselle

Jeanne Chauvin kvinnornas rättighet och lämplighet att föra talan som advokater inför rätten. Mademoiselle Chauvin blef juris doktor på sin afhandling, men då hon begärde att få aflägga advokateden, vägrades detta henne, trots det att lagen inte innehöll någon paragraf, som förbjöd en kvinna att föra talan. Men fallet var inte bara oerhördt, utan äfven utan precedens, och herrar jurister — — mademoiselle Chauvin borde nöja sig med sin doktorsgrad, det var en vacker och ovanlig utmärkelse för en kvinna.

Men utom det att mademoiselle Chauvin öppnade en juridisk rådfrågningsbyrå, utarbetade hon också ett lagförslag om kvinnors rätt att vara advokater. Förslaget, understödt af män som Viviani och Paul Deschanel gick igenom 1899. Och i december 1900 uppträdde advokaten Jeanne Chauvin första gången — det var för öfrigt i ett ganska obetydligt utmätningsmål.

Sen den tiden har mademoiselle Chauvin haft en massa olika mål om hand. Skilsmässor, frågor om barnavård, brottmål. Civilrättsfall intressera henne mest. »Jag åtager mig inte att rentvå Paris ligapojkar», säger hon. Detta yttrande är typiskt för henne. Hon förenar kvinnlig värdighet och mildhet med stor andlig vederhäftighet. När hon talar är det som om hon klädde af orden deras öfverflödiga och öfverflyttade betydelse och lade fram deras innersta väsen. Endast en kvinna med utpräglad vetenskaplig läggning och skolad tanke kan ge åhöraren ett sådant intryck.

»Rue des Martyrs? Den kallas de olyckligas gata, mademoiselle, och det är inte få fattiga stackare, som bor på den gatan! Där borta är den, den går tvärt öfver bulevarden».

Det är en godmodig och meddelsam poliskonstapel, som håller detta lilla tal, en ganska ovanlig typ af poliskonstapel, ty eljes äro de inte mera tillmötesgående än deras yrke fordrar och deras meddelksamhet vanligen utnött.

Madame Maria Vérone, *avocate à la Cour* har slagit sig ner vid rue des Martyrs midt i fattigkvarteret däruppe i Montmartre, i ett hus som är

M:me MARIA VÉRONE.

M:lle HÉLÈNE MIROPOLSKY.

som en låda, utan ljus, utan luft. Men till hennes mottagningsrum hitta inte bara de fattiga stackarna i kvarteret utan äfven folk af alla samhällsklasser från olika håll i det stora Paris.

Madame Vérone är liten och mörk med ett intelligent energiskt uttryck i sitt bleka smala ansikte. Därför gör också hennes mjuka röst ett påfallande intryck.

Madame Vérone är typen för en kvinna, som arbetat sig fram till sin ställning, ensam, och modig, utan att förtröttnas. Det är hennes starka sociala intressen, som fört henne in på advokatbanan. Hon började emellertid som lärarinna, och under sin lärarinnetid arbetade hon för sina kvinnliga kamraters ekonomiska ställning. Från lärarinnebanan kom hon in på journalistiken, och så länge *La Fronde* fanns till — en daglig kvinnotidning, som upphörde för några år sen — var hon anställd där för att redigera de juridiska notiserna. På detta sätt kom hon att lefva i ständig beröring med domare och advokater i Palais de Justice och fick en djup inblick i juridiska frågor. Men så länge kvinnorna icke hade rätt att föra talan, kände hon ingen lust att aflägga examen och göra sig till privat juridisk rådgifvare.

När mademoiselle Chauvin förvärfvat denna rättighet, ställde sig emellertid saken annorlunda, och madame Vérone, som var gift och hade två barn, grep sig oförfäradt an med studierna till studentexamen. Hon läste på egen hand, tog sin examen och öfvergick sedan till universitetet. Tre år är en lång studietid för den som är fattig, men när man har en brinnande energi, vet man inte af några hinder.

Det är nu ett år sedan Maria Vérone aflade sin advokated, och sedan dess har hon fört talan vid snart sagdt alla Paris domstolar, t. o. m. vid krigsrätten. Domare och advokater ha upprepade gånger betygat sin beundran för hennes arbete. Hon har också gifvit sig helt åt det. Morgontimmarna har hon sin mottagning, klockan tolf är hon i Palais de Justice och stannar vanligen där till fyra, fem. Därefter komma besök i fängelserna hos de klienter, som inte kunna komma till henne, och så när hon kommer hem, har hon allt det mödosamma förarbetet till de mål, som hon har om hand. Man måste vara stark för att stå ut med ett sådant lif.

Det är särskildt barnen som brottslingar, som Maria Vérone intresserar sig för. I Paris tänker man på barndomstolarna, men ännu ha de icke blifvit verklighet. Men barnen dömas alltid på måndagarna och alltid af samma domare och med samma advokater, som på detta sätt fått en vana att handskas med dessa små olyckliga varelser. Att en kvinna i dylika fall — som i många andra — är oumbärlig, har man så småningom kommit underfund med i det ärevördiga, dammhöljda Palais de Justice.

Det händer ibland, att man i de grå stenkorridererna i Palais de Justice möter en lång smärt flicka, strålande af ungdom och som ser ut som Shakespeares Portia direkt från sin triumf öfver Shylock. Det är mademoiselle Hélène Miropolsky, *avocate à la Cour d'Appel*.

Mademoiselle Miropolsky är född och uppfostrad i Frankrike, men hennes far är ryss och hennes mor polska, bägge läkare.

Om madame Vérone är typen för en kvinna, som genom tusen svårigheter kämpat sig fram till sin ställning, är mademoiselle Miropolsky den unga flickan, som studerar och arbetar själfständigt af böjelse men som på samma gång är skyddad och vårdad i ett hem. Hennes väg har legat jämn för henne, skolan, studentexamen, universitetet, advokateden. Där börjar det verkliga arbetet, den verkliga kontakten med lifvet.

Mademoiselle Miropolsky sitter i sitt arbetsrum vid sitt stora skrifbord, ett verkligt arbetsbord fyllt af papper och böcker, och berättar om sig själf.

»Nu har jag varit advokat ett år — ja, jag var tjugu år, när jag började — och mitt yrke intresserar mig lika mycket som jag trodde det skulle göra. I synnerhet skilsmässoprocesser och brottmål, de äro de mest gifvande. För öfrigt hvilket mål som helst, hur torrt det än kan förefalla vid första påseendet, slutar alltid med att gripa mig hel och hållen, därför att jag finner förr eller senare det mänskliga på botten. Jag hade ett mål för en tid sen — ni kanske hörde talas om det, tidningarna sysselsatte sig mycket med det — en mor, som försökte osa ihjäl sig och sitt lilla barn. Barnet dog, men modern lyckades man återkalla till lif, och så blef hon naturligtvis anklagad för mord. Jag fick henne frikänd. Det händer så ofta ser ni, att man får att göra med olyckliga varelser, som i förtviflan begå brott. Mitt sista mål var en kvinna, som stack ihjäl sin älskare, då han sof. Han var en usling, som hade bedragit och utplundrat henne. Hon blef också frikänd. När man har lyckats hjälpa en medmänniska, glömmar man de misräkningar och svårigheter, som man måste upplefva i ett yrke som vårt».

Det är så underbart att höra denna helt unga flicka med sina ord liksom väga människors lif och död, välfärd och olycka i sin hand. Men hon tycks fylld af en stark tro på sitt kalls upphöjdhet och i en sådan sinnesförfattning är det som ungdomen utför storverk.

(Ur Sv. Dagbl.)

ELISABETH KREY.

Annonsera i Dagny!

Pröfva
Gahns

NORMAL

Skrif- & Kopie-Bläck

Flyter lätt, kopierar utmärkt, bildar ej botten-sats, är mycket hållbart och angriper ej pennan.

Upprop till allmänheten.

Nationens dyrbaraste egendom är barnen. De äro landets framtid, och därför måste vi med alla medel söka utveckla till det bästa möjliga det folkmaterial, som barnen utgöra. Man har också kommit till insikt om att det är en social angelägenhet af stor betydelse att hjälpa undernärda och nödlidande barn. Frånsett direkta fattigvårdsunderstöd har i Stockholm under de senaste åren barn i skolåldern bespisats i folkskolor och arbetsstugor. "Mjölkdropparna" ha sökt sörja för barnens första lefnadsår, som ju för deras framtida hälsa har en oerhördt stor betydelse. Dessa åtgöranden, understödda af enskilda välgörenhetsinrättningars verksamhet, af Frälsningsarmén och barnkrubborna, ha dock ej varit tillfyllest, hvilket särskildt visade sig under förra vintern.

Den kroniska undernäring som alltid torde förefinnas hos ett stort antal barn, blef på grund af den förra vintern rådande arbetslösheten mera framträdande och föranledde ett upprop till allmänheten med vädjan att hjälpa — ett upprop, som allmänheten på ett storartadt sätt hörsammade. Tack vare denna hjälpsamhet kunde en utvidgad bespisning i Stockholms folkskolor anordnas för alla de mest behöfvande barnen i skolåldern och dessutom en anstalt inrättas för bespisning af 150 barn, hufvudsakligen under skolåldern. Nu har kommunen genom att bevilja anslag visat sig uppskatta betydelsen af att skolbarnen erhålla tillräcklig näring. För barnen under skolåldern däremot ha vi med undantag af mjölkdropparna knappt mer än den hjälp barnkrubbor och ofvannämnda småbarnsbespisning kunna erbjuda. Ingalunda blir nöden i vinter mindre svår än fjolårets. Alla siffror och öfriga omständigheter tala snarare för en stegring.

Vid det offentliga möte för kvinnor, som med anledning af den sociala striden, ägde rum i Stockholm den 8 september, betonades från socialhygienisk synpunkt nödvändigheten af att skydda barnen för umbäranden, farliga för deras hälsa och framtida duglighet i samhällets tjänst. En kommitté tillsattes med uppgift att i sin mån söka verka för detta ändamål. Denna kommitté har af ofvan anförda skäl inriktat sin verksamhet på: att söka förhjälpa undernärda barn, som ej kunna komma i åtnjutande af folkskolans bespisning, till ett mål närande mat om dagen, om möjligt genom en utveckling och utvidgning af den anstaltstyp vi fått i "Katarina barnbespisning med husmoderskola", där sedan förra vintern 150 barn fått ett mål mat dagligen, tillagadt af elever, för hvilka samtidigt anordnats kurs i enkel matlagning och hemsysslor.

Tillsammans med för saken intresserade personer vända sig kommittéerade härmed till allmänheten med en varm uppmaning att med intresse och penningunderstöd befrämja detta i hög grad behjärtansvärda ändamål.

Penningbidrag emottagas af och insamlade medel redovisas till doktor Matilda Lundberg, Biblioteksgatan 27.

Techningslistor finnas tillgängliga på följande tidningsredaktioner: Stockholms Dagblad, Svenska

Dagbladet, Dagens Nyheter, Stockholms-tidningen, Socialdemokraten, Aftonbladet, Dagen, Nya Dagl. Allehanda-Vårt Land, Dagny samt hos undertecknade:

Eugen.

<i>Gustafva Adelsköld</i> f. Brolin.	<i>Nils Arnoldson</i> Prakt. Läkare.	<i>Fridtjuv Berg</i> Filosofie Doktor.
<i>Natanael Beskow</i> Rektor.	<i>Lisen Bonnier</i> f. Josephson.	<i>Ivan Bratt</i> Prakt. Läkare.
<i>Emilia Broomé</i> f. Lothigiüs.	<i>K. A. Eklund</i> Kyrkoherde.	<i>Sophie Forssner</i> f. Moll.
<i>Natalia Frölander</i> f. Palmær.	<i>Thérèse Gylden</i> f. v. Knebel.	<i>H. E. Hallberg</i> Kyrkoherde.
<i>Fr. Hammarsten</i> Kyrkoherde.	<i>Betty Hirsch</i>	<i>Oscar Hirsch</i> Ingenjör.
<i>J. Fr. Håhl</i> Pastor Primarius.	<i>Ida Johanson</i> Folkskolelärarinna.	<i>I. Jundell</i> Öfverläkare.
<i>Olof Kinberg</i> Öfverläkare.	<i>Knut Kjellberg</i> Med. Doktor.	<i>Ernst Klefbeck</i> Pastor.
<i>G. Kobb</i> Filosofie d:r, docent.	<i>Herman Lamm</i> Grosshandlare.	<i>Carl Lidman</i> Öfverläkare.
<i>Stina Mörner</i> f. Djurklou.	<i>Fr. Nilsson</i> Bibliotekarie.	<i>Marika Olivecrona</i> f. af Ugglas.
<i>Otto Printzsköld</i> Förste Hofmarskalk.	<i>Cecilia Raphael</i> f. Saloman.	<i>Susen Rydberg</i> f. Hasselblad.
<i>Frans v. Schéele</i> Prof., f:e folksk.-insp.	<i>Hanna v. Schéele</i> f. Runer.	<i>Alice Tegnér</i> f. Sandström.
<i>Knut A. Tengdahl.</i> Försäkr.:s-tjänsteman	<i>A. Wallenberg</i> f. Hagdahl.	<i>Anna Whitlock</i> Skolföreståndarinna.
<i>Karolina Widerström</i> Prakt. Läkare.		

Kommitterade:

	<i>Julia Kinberg</i> f. Rosenbaum.	
	Prakt. Läkare.	<i>Math. Lundberg</i> Prakt. Läkare.
<i>Inez Laurell</i> Prakt. Läkare. Sekreterare.	<i>Ordförande.</i>	<i>Kassaförvaltare.</i>
<i>Elsa Beskow</i> f. Maartman.	<i>Torborg Bäckström</i> Folkskolelärarinna.	<i>Elin Grafenstein</i> f. Hansson.
<i>Mathilda v. Kock</i> Barnvårdsinspektis.	<i>Anna Lindhagen</i> Barnvårdsinspektör.	<i>Elin Lindley</i> f. Jonsson.
<i>Anna Ljungberg</i> Folkskolelärarinna.	<i>Ada Nilsson</i> Prakt. Läkare.	<i>Elin Sellberg</i> f. Almén.

Insänd litteratur.

- Wahlström & Widstrand, Stockholm: **Långdansen.** En historia om älskog. Af *Gustava Svanström.* — **Landtprästens sockenkrönika.** Gömda bref från femtiotalet utgifna af *Jenny Engelke.*
- Albert Bonniers förlag, Stockholm: **Baronerna på Sjöberga.** Roman af *Ulrik Uhland.* — **Ett hjärtas rop.** Roman.
- Hugo Gebers förlag, Stockholm: **Fulvia** jämte andra noveller. Af *Ernst Lundquist.* — **Guld.** Roman från spekulationsraseriets dagar (1907—1908). Af *Ulla Linder.* — **Riktiga mäniskor.** Roman af *Annie Åkerhielm, f. Quiding.* — **Nervernas och själslivets hygien i friskt och sjukt tillstånd.** Af Prof. Dr. *August Forel.* Bem. öfvers. från tredje tillökade upplagan af *O. H. D.*
- C. E. Fritzes Bokförlags A.-B., Stockholm: **I sanningens tecken.** En byhistoria. Af *Märtha Starnberg.*
- Folkskolans barntidnings förlag (Stina Quint) Stockholm: **Svenska författare.** Deras lif och verksamhet. Skildrade för barn och ungdom i hem och skola af *Marie Louise Gagner.* I. Selma Lagerlöf, V. v. Heidenstam. Erik Axel Karlfeldt, Viktor Rydberg, Carl Snoilsky, Pontus Vikner.
- P. A. Norstedt & Söners förlag, Stockholm: **Ekonomisk kokbok.** Praktisk föda. Hälsosamma och billiga matrecept, matsedlar

för hvar dag inom tio veckor. Af *M. Hindhede*. Bearbetad öfvers. af *Sigrid Wahlgren*.
L. Norblads bokhandel, Uppsala: **Predikningar I.** Af *J. Källander*.
Gyldendalske Bogh. Nord. Forlag, Kristiania, Köpenhamn: **I Ulvedalen.** Af *Alvilde Prydz*.

Notiser.

Kvinnliga lärarepersonalen vid statsunderstödda enskilda läroverk. Läroverksöfverstyrelsen har till K. M:t afgifvit förslag till pensionering af den kvinnliga lärarepersonalen vid statsunderstödda ensk. läroverk. Förslaget går ut på att lärarinnorna, som vid 25 års ålder inträda i pensionsanstalten, skulle vid 60 års ålder få en pension af 1,200 kr. Den årliga pensionsafgiften i detta fall, 180 kr., skulle med en tredjedel bekostas af staten och med en tredjedel af kommunen. Utgiften för den återstående tredjedelen skulle fördelas på lärarinnan och läroanstalten med 30 kr. på hvardera. I fråga om vissa läroanstalter, till hvilka ej kommunalt bidrag utgår, fördelas afgifterna på ett i någon mån annat sätt. Lärarinna skulle enligt förslaget redan vid 55 års ålder kunna, om hon så önskade, utfå den pension, hvartill hennes årsafgifter berättiga henne.

Resestipendier åt småskolekåren. Samtidigt med att Centralstyrelsen för Sveriges allmänna folkskolläraeförening till K. M:t ingifvit en petition med begäran om ökning af det anslag, som utgår till resestipendier åt folkskolans lärarekår, har styrelsen hemställt att liknande stipendier äfven måtte beviljas småskolekåren. Petitionen utmynnar i en hemställan om att K. M:t täcktes för nästa riksdag föreslå, *dels* att det hittills för folkskollärare och folkskollärarynnor utgående statsanslaget till resestipendier måtte från och med 1911 höjas till 8,000 kr. och *dels* att ett anslag af 4,000 kr. måtte anvisas till resestipendier åt lärare och lärarinnor vid småskolor och mindre folkskolor.

Centralstyrelsen har redan länge insett, att äfven småskolekåren borde komma i åtnjutande af resestipendier, hvarför den under ett par år anslagit ett visst belopp för detta ändamål. Resultatet häraf har visat sig så godt, att man nu anser sig böra söka statsanslag för ändamålet.

Statsanslag åt kvinnlig folkhögskola. K. M:t har den 15 okt. anvisat åt kvinnliga folkhögskolan i *Bollnäs* för år 1909 ett belopp af 1,775 kr. samt dessutom till understöd åt mindre bemedlade lärjungar vid nämnda skola ett belopp af 162 kr.

Studiestipendium för lärarinnor. Ett studiestipendium för kvinnor å 200 kronor sökes under november månad hos Fredrika-Bremer-Förbundets styrelse. Stipendiet är företrädesvis afsedt för varande eller blifvande lärarinnor och sökande böra ha aflagt studentexamen eller genomgått treårig högre seminariekurs. Se vidare annons i dagens nummer.

Nordiska Samfundet för bekämpande af det vetenskapliga djurplågeriet hade den 3 november anordnat möte i K. F. U. M:s i Stockholm stora sal, hvarvid fröken Lizzie Lind af Hageby talade öfver ämnet: Antivivisektionsrörelsens mål och uppgifter. Talarinnan ansåg vivisektionen som en kvarleva från forna barbariska tider, hvaremot antivivisektionsrörelsen vore ett trappsteg till en ny kultur. Hon sökte därjämte påvisa huru vivisektionens resultat ur vetenskaplig synpunkt ofta voro absolut värdelösa samt att de läkemedel, som därigenom upptäckts, icke voro särdeles värdefulla.

Förbudsmöten i nykterhetsfrågan anordnas nu i dagarna landet rundt. Från Kopparberg meddelas, att Kvinnliga rösträttsföreningen och platsens förbuds-kommitté där anordnad ett till sista plats besökt möte. Fru Gerda Hellberg, Karlstad, höll därvid ett intressant och sakrikt föredrag, hvari bl. a. betonades, huru vårt land för att kunna hålla sig uppe i nationernas täflingskamp, framför allt måste vårda sin dyrbaraste kraftkälla, folkhälsan. Dennes största fördärfvare vore alkoholen. Föredragets senare del ägnades åt förbudsförhållandena i Amerikas förenta stater. 40 miljoner människor lefva där under rusdrycksförbud, åstadkommet antingen genom kommunernas lokala vetorätt eller genom statsförbud. Genom de lyckliga verkningarna af det tillfälliga rusdrycksförbudet under storstrejken har förbudsfrågan hos oss ryckt ett jättsteg framåt mot sin lösning.

Mötet antog följande resolution: 450 svenska män och kvinnor, samlade till möte i nykterhetsfrågan i Kopparberg den 31 oktober 1909, uttala som närmaste önskemål, att kommande riksdag må genomföra den sedan länge mogna frågan om lokalt veto samt att den påbörjade utredningen om frigörandet af samhällets ekonomiska beroende af rusdryckshandteringen ej måtte fördröjas, på det att tiden för ett allmänt rusdrycksförbuds införande snarast möjligt måtte vara inne.

Föreningsmeddelanden.

Kvinnorösträttsrörelsens utbredning på landsbygden. Sistlidne fredag bildades i Norberg efter föredrag af fru Ellen Hagen en ny F. K. P. R. Föreningen utgör den 155:te i ordningen och har anslutit sig till Landsföreningen.

Föreläsningsverksamheten inom F. K. P. R. Fru Frigga Carlberg, Göteborg, företager i dagarna en föredrags-turné till Vimmerby, Vestervik, Oskarshamn, Valdemarsvik och Kisa, samt möjligen till ännu några flera närliggande orter.

Kvinnornas diskussionsklubb i Stockholm afhandlade vid sin sammankomst sistlidne lördag ämnet: Är den moderna kvinnan företrädd i litteraturen, detta närmast med anledning af de artiklar af frih. Annie Åkerhielm angående denna fråga, som varit synliga i Stockholms Dagblad. Författarinnan fru Jane Gernandt-Claine häfdade i ett af entusiasmen och värme buret inledningsföredrag sin mening, att de kvinnotyper som framkommit i den nutida litteraturen på intet sätt äro ett uttryck för den typiska nutidskvinnan. De i den därpå följande diskussionen uppträdande talarinnorna utgingo från samma uppfattning, belysande densamma från olika synpunkter. En sista sammanfattande artikel af frih. Å., som kommit i dagarna, tyckes visa, att detta äfven är hennes uppfattning, om äfven de trenne första tycktes gifva vid handen, att hon skulle göra den motsatta slutlämpningen.

Kvinnliga kontorist- och expeditföreningen i Stockholm hade söndagen den 31 okt. invigningsfest i sin nya lokal Jakobsgratan 20. Lokalen gjorde ett trefligt intryck med sin flaggprydd, stora samlingsal och fyra mindre rum. Invigningsstalet hölls af ordföranden fröken M. Lindgren, som äfven uttalade föreningens tacksamhet till grosshandlare J. Gerell för den storartade gåfva, som kommit den till del. Denne svarade med att utbringa ett lefve för föreningen.

Till ordföranden öfverlämnades af väninnor en kristallas med blommor. Efter sång och musik vidtog tésupé och därefter dans.

Frågor och svar.

Hvar kan man prenumerera på Dagny?

I landets alla postanstalter och boklädor kan man beställa huru många ex. som helst.

Skall man alltid prenumerera å dessa ställen?

Ja, ifall man önskar endast 1, 2, 3 eller 4 ex. skall man alltid göra det.

Hvad kostar Dagny i postanstalter och boklädor?

Dagnys postprenumerations- och boklädspris är kr. 4:50 för $\frac{1}{1}$, 2:50 för $\frac{1}{2}$ och 1:25 för $\frac{1}{4}$ år.

Hvilka villkor erhålla prenumerantsamlare å Dagny?

Den, som samlar minst 5 prenumeranter, erhåller en provision af kr. 1:— för hvarje helårs-, 50 öre för hvarje halfårs- och 20 öre för hvarje kvartalsprenumerant.

Huru skall man förfara för denna provisions erhållande?

Sedan man samlat *minst* 5 prenumeranter, går man tillväga på ett af följande sätt:

- 1) *Antingen*: Genom insändandet af prenumerationsafgiften med afdrag af provisionen beställer man det behöfliga antalet ex. (hur många som helst, men *alltid minst 5*) direkt från Dagnys exp., Stockholm, som under samlarens adress i ett och samma paket sänder *alla* beställda ex. Samlaren har då att ombesörja utdelningen till de samlade prenumeranterna.
- 2) *Eller*: Man prenumererar å närmaste postkontor (*ej* annorstädes) för de samlade prenumeranterna, detta under hvars och ens adress, begär kvitto å samtliga erlagda afgifter, tillställer oss detta kvitto, då vi omgående pr postanvisning sända samlaren den stadgade provisionen.

Hvar, och till hvilket pris kan man nummervis lösa Dagny?

I städernas tidningskontor och cigarraffärer samt hos Dagnys kommissionärer i landsorten. Pris 10 öre pr nummer.

Alla skrivelser rörande expeditionen adresseras:

**DAGNYS EXPEDITION,
STOCKHOLM.**

Annonsförmedlare,

pålitliga och välrekommenderade,

önskas för Dagny såväl i landsor-

ten som hufvudstaden. Anmälan å

**DAGNYS EXPEDITION,
Mästersamuelsgatan 51, Stockholm.**

Rösträttslitteratur:

Skrifter utgifna af Centralstyrelsen i Landsföreningen för kvinnans politiska rösträtt:

N:o I, Till regeringen från svenska kvinnor ingifna skrivelser i Rösträttsfrågan 1905—1906	(—:50) —: 25
" III, Mathilda Staël von Holstein: Målsmanskapet och kvinnans ställning inom äktenskapet enligt gällande svensk rätt	—: 50
" IV, Anna B. Wicksell: Om kommunal rösträtt för gifta kvinnor	—: 10
" V, Lydia Wahlström: Statsintresset och kvinnans rösträtt	—: 40
" VI, Partiuttalanden i kvinnornas rösträttsfråga	—: 25
" VII, K. A. Sheppard: Kvinnorösträtten på Nya Zeeland	—: 40
Ann Margret Holmgren: Strödda intryck från den Internationella kvinnorösträttskongressen i Köpenhamn	—: 10
Elin Wahlquist: Partipolitiken och kvinnornas rösträttsfråga	—: 03
Ann Magret Holmgren: Mor Karin	—: 03
Nancy Svanberg: Goda Kamrater	—: 02
Sigrid Kruse: Grannarna	—: 02
Kortfattad ledning för kvinnornas deltagande i de kommunala valen	—: —

Föreningens för kvinnans politiska rösträtt i Stockholm flygblad:

N:o 1, Natanael Beskow: Till frågan om kvinnans politiska rösträtt	—: 05
" 2, Anna Whitlock: Bör den svenska kvinnan erhålla politisk rösträtt?	—: 10
" 3, Hilma Borelius: Hvarför är motståndet mot kvinnans politiska rösträtt oberättigadt?	—: 10
" 4, Lydia Wahlström: Principerna för kvinnans rösträtt	—: 10
" 6, " " Lärdomar af den kvinnliga rösträttsrörelsen	—: 10
" 7, Några manliga inlägg i den kvinnliga rösträttsfrågan	—: 15
" 8, Lydia Wahlström: Högerkvinnorna och den nuvarande situationen	—: 05
" 9, Sofi Lindstedt: Hvarför böra religiöst öfvertygade kvinnor ansluta sig till rösträttsrörelsen	—: 05
Minneslista	—: 05
Georg Stjernstedt: Den svenska kvinnans rättsliga ställning	(—:75) —: 60
Lydia Wahlström: Den svenska kvinnorörelsen	—: 45
Ragnhild Modin: Bröllopet på Ensillre	—: 25
Hilda Sachs: Kvinnornas rösträtt. Svar till herr Adolf Hallgren	—: 25
Anna Kleman: Kvinnans medborgarrätt	—: 25
Karl M. Lindh: Kvinnornas rösträttskraft	—: —

Ofvanstående flygblad och broschyrer kunna rekvideras från Landsföreningens för Kvinnans Politiska Rösträtt byrå Lästmakaregatan 6, Stockholm, som hålles öppen hvarje dag kl. 3—4 e. m.

Vid rekvisition af minst 100 ex. af flygbladen n:ris 1—9 lämnas 25 proc. rabatt.

Nya Nådhammarhemmet Djursholm

Riks Djursh. 122. A. T. Djursh. 52 erbjuder klena och nervösa personer ett lugnt och stilla hvilohem. Pris pr dag 5—8 kronor.

SIGRID WÅGMAN

FOTOGRAFIATELIER
3 UPPLANDSGATAN 3
(invid Norra Bantorget)

Grupper i det fria. Förstoringar utföras.

Förstklassigt arbete! Amatörer undervisas!

Pris fr. **Kr. 6** pr duss.

A. T. 83 03. Obs. **Hiss I.**

Hygieniska Skodon

tillverkas för Herrar, Damer o. Barn.

OBS! Prisbelönta af Dräkt-Reformföreningen.

Skodon tillverkas äfven efter modern fason.

Allt arbete utföres noggrant och af bästa material.

P. Gust. Pettersson.
52 Drottninggatan 52.

Lilip Holmqvists
Handelsinstitut
Norra Allég. 7, Göteborg

FRÄMSTA OCH STÖRSTA
ENSKILDA HANDELS-
LÄROVERKET I LANDETS
FRÄMSTA HANDELSSTAD

3—400 elever årligen. 15—20 akademiskt och praktiskt bildade lärare. Begär vårt 40-sid. illustr. program. Vårterminen börjar den 14 jan. (S. T. G. 30057)

Kristinehamns Praktiska Skola

(För män och kvinnor. Grundad 1878)
Hushållsafdelning med husmoderskurs.

Slöjdfärdig: Väfnad, sömnad, träsnideri, läderplastik m. m.

**Gynna
Dagnys annonsörer!**

PLATSSÖKANDE.

(Platssökande få sina annonser införda i Dagny för halva priset eller 7½ öre pr mm.)

Lärlarinna önskar plats under ferierna 1 dec.—15 jan., att lära hushåll. Fritt vivre. Svar före 15 nov. till "26", Borås, p. r.

Sjuksköterska

önskar privatvård. Goda rek. Svar till "Sjukvård", Tegnérgatan 18, Stockholm.

En ex. sjuksköterska med goda rek. önskar privat plats hos sjuk herre eller dam. Svar till "Eva", Stenungsund, p. r.

En oberoende dam

som vistats många år utomlands önskar som sysselsättning att förestå ett större hem, eller att komma som sällskap i ett sådant. Engelska talas flytande, och är sökanden villig att lämna undervisning däruti. Svar till "Erfarenhet", Gumælii Annonsbyrå, Sthlm.

Hushållsvan, elementarbild. skånska önskar plats mot fritt vivre och någon lön, där tillfälle gifves att lära ett hushålls skötande. Svar "K. J.", Helsingborg, p. r.

24-årig, bildad, musikalisk flicka, något kunnig i matlagning önskar plats i familj som hjälp och sällskap, helst där jungfru finnes. Svar till "W. D.", Nordiska Annonsbyrå, Göteborg.

Nitton års flicka önskar helst mot fritt vivre tillbringa vintermånaderna på större herrgård eller prästgård, eventuellt för att lära hushåll. Är äfven villig deltaga i andra göromål. Svar emotses tacksamt till "1:sta Nov.", under adress S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm, f. v. b.

En bättre, 21 års, föräldralös flicka från landet, söker plats som hushållsfröken i bättre familj. Har lärt och praktiserat i såväl finare som enklare matlagning. Svar afvaktas tacksamt till "Vänligt bemötande", Grohed, p. r.

En 21 års flicka, som genomgått hushållsskola och är van vid barn, söker plats som husmoders hjälp. Goda rek. Lön önskas. Svar till "A. I. L.", under adress S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm, f. v. b.

Ung flicka af god familj önskar plats som skrifbiträde. Är kunnig i husliga sysslor såsom enklare matlagning, bakning, sömnad och handarbeten. Något musikalisk. Svar märkt »Kunnig och duglig», under adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm f. v. b.

Två anspråklösa flickor önska plats i bättre hem — helst i stad — gemensamt eller hvar för sig, villiga att deltaga i hemmets göromål. Vilja anses som familjemedl. Svar till "18 och 22". Nöbbeled, p. r.

Ung flicka från bättre hem önskar till 15 nov. plats i fin familj, att som medlem af densamma gå frun tillhanda. Lön önskvärd. Svar till "Anna", Skanör, p. r.

Plats i bättre familj (i Stockholm eller Uppsala) som hjälp och sällskap åt barn önskas nu genast af 20-årig flicka. Något kunnig i musik och linnesömnad. Svar med uppgift om lön till »A. M.», Högbo, Avesta.

Bättre 24-års flicka, enkel och anspråklös, önskar plats som hjälpredda åt bildad, kunnig husmoder i trefligt (helst musikaliskt) hem. Svar till »Landet», Landskrona-Posten, Landskrona.

Elementarbild., musik., anspråklös landtflicka önskar plats i familj som hjälp vid vanliga i hemmet förekommande göromål och äfven som sällskap. Svar emotses tacksamt under adr. »Familjemedlem 1909». Mariestad p. r.

Enkel flicka

önskar plats i familj. Är kunnig i husliga göromål och klädsömnad. Genomgått handelsskola. Svar till »Barnkär 21», Varberg p. r.

Plats som hushållsfröken sökes af bildad, duglig flicka, hushållsvan, kunnig i matlagning, bakning m. m. Goda betyg. Vidare Nya Inack.-Byrån, Brunkebergsg. 3 B, Sthlm.

Plats i familj

för att deltaga i hushållet sökes af 23-årig flicka. Innehåft plats något öfver ett år förut. Tacksam för svar »R. B.», Lindesberg p. r.

Som hushållerska hos ensam person eller som husmoders hjälp önskar medelålders bättre flicka plats till 15 eller 24 nov. Goda betyg finnas. Svar till "Pliktrogen", Svenljunga.

Ung bättre flicka önskar nu genast plats som sällskap och hjälp i liten familj eller hos ensam dam. Har vana vid alla hushållsgöromål äfvensom sömnad, Svar till »Pålitlig», Strömsund p. r.

LEDIGA PLATSER.

Rysktalande dam

erhåller lätt anställning under en månad på större herrgård i Småland. Vidare upplysningar genom Fredrika-Bremer-Förbundets Byrå, Drottninggatan 54, kl. 12—4.

I Dalarne, närheten af stad, litet hushåll, får bildad flicka, kunnig i matlagning plats att tillsamman med husmodern och annan bildad flicka som kamrat sköta hushållet. Medlem af familjen. Nya Inack.-Byrån, Brunkebergsgat. 3 B, Sthlm.

En

stadssjuksköterskebefattning

i Halmstad är ledig fr. o. m. den 1 jan. 1910. Ansökningar insändas jämte ålders- och läkareintyg samt meritförteckning före den 28 nov. till förste stadsläkaren. Skyldigheter: enskild sjukvård och tjänstgöring på epidemisjukhuset vid behof. Förmåner: 500 kr. årslön; kr. 1:50 jämte kost för dygn vid sjukvård eller tjänstgöring.

Hushållerskeplatsen vid läns-lasarettet i Kristianstad förklaras härmed till ansökan ledig att tillträdas den 1 inst. december.

Sökanden, som bör vara i medelåldern, skall vara fullt kunnig i vid lasarett förekommande matlagning samt besitta förmåga att kunna upprätthålla god ordning inom sin verksamhet. Löneförmanerna äro: Årlig lön 500 kr., bostad om två rum, kost, tvätt, värme och lyse. Ansökningar till platsen jämte betyg och foto. insändas före den 18 november till Lasarettsdirektionen, Kristianstad. Kristianstad i okt. 1909. Lasarettsdirektionen.

I ett konstnärshem, 20 min. väg från Mariefred, önskas mot fritt vivre en flicka, hvilken som familjemedlem vill sköta det enkla hushållet åt tre fullvuxna personer. Svar "A. B. A.", Mariefred.

Husföreståndarinna. Bildad, anspråklös äldre dam, med godt och behagl. sätt, skickl. i matlagning, bakning, inläggningar m. m., önskas till äldre änkefru, boende i vacker landsortstad. Bör kunna handleda jungfru. Vana vid korrespondens. Såväl skriftliga som muntl. rek. om full pålitlighet fordras. Svar med foto. till »Bekväma villa», under adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm f. v. b.

Plats på egendom i Västmanland får enkel, bildad flicka att deltaga med matlagning, bakning, sömnad. Nya Inack.-Byrån, Brunkebergsg. 3 B, Sthlm.

Vid Länslasarettet

i Hudiksvall

äro två platser, en som maskintvätterka och en såsom tvätterskebiträde lediga att tillträdas den 1 jan. 1910. Lönen är för den förra 275 kronor och för den senare 175 kronor årligen jämte fri bostad och kost. Hugade, kompetenta sökande böra insända ansökan åtföljd af åldersbevis och intyg om föregående anställning före den 1 dec. i år till Lasarettsdirektionen.

Skicklig Hushållerska

och köksa. Plats i England, stor lön. Närmare upplysningar: Friherrinnan Louise Palmstierna, Jönköping.

Vid det under byggnad varande Länslasarettet i Alingsås antages från och med den 1 januari 1910:

Tre Städerskor,

hvilka tillika skola biträda sjuksköterskorna, lön till hvardera 200 kr. per år jämte allting fritt. Sökande till dessa befattningar kunna före den 10 nov. 1909 insända sina ansökn. jämte de betyg, hvarpå vederbörande vilja åberopa sig till Lasarettets sysselman, Styckjunkaren J. Hwatz, adress Kviberg, Göteborg.

Husförestånderska

sökes för större familj. Reflekteras endast å större förmåga med lång vana att själfständigt sköta hus och tjänare. Svar till "Förmåga", Göteborg p. r.

En bildad, huslig flicka kan få plats som hjälp och sällskap på större landtegendom. Svar med foto. till "Pålitlig", Harplinge p. r.

Modebyrån,

Drottninggatan 81 A, 2 tr.

Stockholm.

A. T. Brunkeb. 719. R. T. Vasa 261.

meddelar råd

vid val af damtoaletter, färger, modeller m. m., vid ordnandet af väningar, dekorerer för fester m. m. Uppköper modevaror för damer i landsorten. Moderat arvode.

Fru A. Beijer, kl. 11—5.

Gynna

Dagnys annonsörer!

Sprid Veckotidningen DAGNY!

Deposition & Sparkassa

5%

KÖPMANNABANKEN,
Arsenalsgatan 9,
Södermalmstorg 8,
STOCKHOLM.
Aktiekapital 3,000,000 kr.

Ett Studiestipendium

för kvinnor å 200 kronor sökes inom november månads utgång hos **Fredrika-Bremer-Förbundets styrelse**, adress Stockholm, Drottninggatan 54. Ansökan åtföljes af intyg om aflagd studentexamen eller avslutad treårig kurs vid Högre Lärarinneseminarier eller motsvarande kurs samt af uppgift om tillämnade studier. Stipendiet, företrädesvis afsedt för varande eller blifvande lärarinnor, kan af samma person innehafvas 3 å 5 år under villkor af årligen förnyad ansökan.

Stockholm i november 1909.

Fredrika-Bremer-Förbundets styrelse.

Till lindrande

och i många fall till botande af hosta, hals- och bröståkommor är Salubrin ett alljämt mera anlitat medel. Vid lindriga fall kunna tillfälliga inandningar, t. ex. af gaserna från ett med Salubrin fuktadt tygstycke, göra åsyftad verkan. I andra fall bör användas inandningsapparat enligt särskild beskrifning. Vid fall af lunginflammation äfvensom vid en del halssjukdomar medföra värmande Salubrinomslag utmärkt verkan, om de anläggas med gummitaft på sätt som i beskrifningen angifves.

Försök! Salubrin medför nyttig verkan vid rätt användning, äfven om Ni af förut fattad fördom tror det vara overksamt.

Salubrin tillhandahålles i Parfym-, Speceri- och Färgaffärer. Partilager hos Geijer & C:o, Stockholm.

Gynna

Dagnys annonsörer!

Kvinnliga Juridiska Byrån, Wallingatan 12.

Kontorstid kl. $\frac{1}{2}$ 10—4. Utför alla slags juridiska uppdrag. A. T. 18336.

Folkskolans Barntidning

utgifven och redigerad af **STINA QUINT** utkommer 1909 i sin adertonde årgång.

Ett rikt illustrerad nummer hvarje vecka, 36 veckor under året.

Bästa och lämpligaste läsning för barn af alla samhällsklasser.

Prenumerera å närmaste postkontor. Pris för helt år Kronor 1: 65, halft år 90 öre.

Rodenstamska

Slöjd- och Hushållsskolan
Hudiksvall.

Husmoderskurs. Skolkökslärarinne-
kurs. Slöjdlärarinnekurs. Hemslöjds-
och Växtfärgningskurs.

7 meter mörkblå Damcheviot tjock stark vintervara 70 cm bred finnes äfven i svart, grå, brun eller röd färg till 4,20. Blustyg 2,5 met. prima velourflanell, 70 cm. bred i 100-tals vackra mönster, som vanligen kostar 75 öre m. erhålles till 1 kr., 10 bitar 9,80. Rosatvills till underkläder, kraftig stark vara 32 öre met., d:o extra prima skår eller blå äfven passande till herrkalsonger 0,40 met. Tillskrif Otto Oskaron, Gamla Kungsholmsbrogatan 23 A., Stockholm.

Kvinnliga arbetsområden.

Utbildningskurser m. m.
Muntliga och skriftliga
upplysningar genom

**Fredrika-Bremer-
Förbundets Byrå,**

54 Drottninggatan.

För kapitalister, särskildt fruntimmer, har det länge varit ett sina värdepapper och skötseln af sina affärer åt någon person eller institution, som med absolut säkerhet förenade punktlighet och noggrannhet i utförandet af det anförtrodda uppdraget äfvensom prisbillighet. En sådan institution är

Stockholms Enskilda Banks Notariatafdelning

(Lilla Nygatan 27, expeditionstid 10—4),

som under garanti af **Stockholms Enskilda Bank** åtager sig vård och förvaltning af enskilda personers och kassors värdepapper.

Exempel 1. Om en person hos Notariatafdelningen deponerar obligationer, inkasserar Notariatafdelningen vid förfallotiderna kuponger och tillhandahåller deponenten influtna medel. Vidare efterser Notariatafdelningen utlottningar af obligationer och underrättar deponenten i god tid, ifall en denne tillhörig obligation blifvit utlottad, samt lämnar förslag till ny placering af det ledigblifna kapitalet.

Exempel 2. Om inteckningar deponeras hos Notariatafdelningen, underrättar Notariatafdelningen gäldenären därom att räntorna å inteckningarna skola till afdelningen inbetalas, hvarefter de medel, som inflyta, till deponenten redovisas. Vidare tillser Notariatafdelningen, att inteckningarna blifva i vederbörlig tid förnyade. Om en hos afdelningen deponerad inteckning genom underlåten förnyelse skulle förfalla, ersätter **Stockholms Enskilda Bank** därigenom uppkommen skada.

Förvaringsafgift: 50 öre för år per 1,000 kronor af depositionens värde, dock ej under två kronor.

Fem praktiga äfventyrsböcker för barn och ungdom.

Tsarens kurir. Berättelse för barn och ungdom. Fritt efter Jules Verne af Alfred Smedberg. 352 sidor med 47 illustrationer af Karl Aspelin. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Parzival. En riddarsaga från medeltiden. Bearbetning af Hugo Gyllander. 259 sidor. Med 45 illustrationer af Ingeborg Uddén. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Sagogrottan i Sagoskogen. En samling sagor af Harald Östenson. 303 sid., 50 illustrationer. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Den hemlighetsfulla ön. Berättelse för barn och ungdom. Fritt efter Jules Verne af Alfred Smedberg. 312 sidor, 44 illustrationer af Brita Ellström. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Hjälten bland hjältar skildrade för barn och ungdom af Marie Louise Gagnier, 304 sidor, 33 illustrationer af Edv. Berggren. Kartonnerad. Pris 75 öre.

Erhålles i hvarje bokhandel eller direkt från

Folkskolans Barntidnings Förlag, Stockholm. (Stina Quint.)

Fredrika-Bremer-Förbundet: Drottninggatan 54.

Rikstel. 27 62. Förbundets byrå öppen 11—4. Allm. tel. 48 16.

Fredrika-Bremer-Förbundets Sjuksköterskebyrå: Tunnelg. 25.

Rikstel. 68 98.

Allm. tel. 82 11.

Innehållsförteckning.

Dagens nummer innehåller:

Principer och konsekvenser på samhällsmoralens område.

Af Clara Wahlström.

Norges första kvinnliga stortingsmannasuppleant.

Kvinnorösträtten på Nya Zeeland.

Ett hjärtas rop. Rec. af F. E.

Kvinnan i den offentliga arbetsförmedlingens tjänst. Af

Alb. Bergström.

Utlandet.

De kvinnliga advokaterna i Paris. Af Elisabeth Krey.

Upprop till allmänheten.

Insänd litteratur.

Notiser.

Föreningsmeddelanden.

**Prenumeration å Dagny sker å närmaste postanstalt
eller bokhandel.**